

H K POSVETU O NOVEM SLOVARJU SLOVENSKEGA JEZIKA

Jože Toporišič v članku K posvetu O novem slovarju slovenskega jezika objavljenem v *Slavistični reviji* 57(4): 629–631 uvodoma navaja, da se sam zavzemam za mednarodno transkripcijo. To trditev mi Toporišič pripisuje v svojem odzivu na članek Jožice Škofic. V zvezi s tem želim pojasniti, da je so navedbe v članku Jožice Škofic izmišljene.

Jožica Škofic v članku *Oznake za izgovarjavo v novem slovarju slovenskega jezika*, ki je bil objavljen v zborniku *Strokovni posvet o novem slovarju slovenskega jezika* (Ljubljana: ZRC, 2009; 135–143), namreč navaja naslednje (na strani 137):

V nasprotju s [...] prakso [SSKJ in SP] pa npr. P. Jurgec v razpravi *Nekatera fonološka vprašanja v novem slovenskem pravopisu* (Slava, 2003: 48) predlaga opremljenost vsake iztočnice s fonetičnim zapisom besede v celoti, medtem ko sama iztočnica ostaja brez vseh podatkov o izgovoru, vključno z naglasom. Primerjava med SSKJ in tem predlogom kaže, da je prvi mnogo ekonomičnejši in pripomore tudi k preglednosti geselskega članka. Primer:

SP 2001:	Jurgec:
<i>bármanka</i> -e ž, člov. (â)	<i>barmanka</i> -e ž [ˈbɑ:ɾmɑŋkɑ]

V zvezi s tem imam štiri ugovore:

1. Članek *Nekatera fonološka vprašanja v novem slovenskem pravopisu* je bil objavljen v 14. letniku letniku (2000/2001) *Slave* in ponatisnjen v 15. letniku (2002/2003).
2. V omenjenem članku v Slavi ne na strani 48 ne nikjer drugod ne piše, da predlagam “opremljenost vsake iztočnice s fonetičnim zapisom besede v celoti, medtem ko sama iztočnica ostaja brez vseh podatkov o izgovoru, vključno z naglasom”. V uvodni opombi sicer piše, da v članku uporabljam za zapis znake mednarodne fonetične abecede. Na strani 52 piše še naslednje: “Iz zgoraj povedanega gre torej zaključiti, da bi bil potreben drugačen način zapisovanja. Zakaj si uredniški odbor ni izbral primernejše in v mednarodnem prostoru uveljavljene transkripcije, mednarodne fonetične abecede (IPA), ni znano.” Tako je jasno, da nikjer ne predlagam zapisovanja, ki ga navaja Škofic.
3. Ob branju besedila J. Škofic se zdi, da je primer *barmanka* moje avtorstvo. Nasprotno, tega primera ni ne na strani 48 ne nikjer drugod v članku. Z drugimi besedami, primer je preprosto izmišljen.
4. V Jezikoslovnih zapisnikih 10(2): 89–101 (2004) je bil objavljen članek *Fonologija v slovarju novejšega besedja*, ki vsebuje tudi predlog nove transkripcije. Ta transkripcija združuje tradicionalno slovensko transkripcijo z nekaterimi elementi mednarodne fonetične abecede. Tega članka Jožica Škofic ne pozna in v svojem prispevku ne navaja. Tudi ta članek ne vsebuje primera *barmanka* in tudi če bi ga, bi bil zapisan drugače.

Iz vsega tega lahko zaključimo, da so navedbe Jožice Škofic izmišljene in da avtorica sploh ne pozna področja, ki je tema članka. Zato komentar k prispevku Jožeta Toporišiča ni smiseln. Upam samo, da se bo z izgovarjavo v novem slovarju ukvarjal kdo drug.

Peter Jurgec
CASTL, Univerza v Tromsøju